

a.—c. ere undtagne fra Statens Eneret, har Landstinget under § 3 d. føjet en ny Klasse, nemlig Anlæg, der paa Steder, hvor Statsanlæg ikke findes eller ikke kunne komme vedkommende private til Nytte, iværksettes af en eller flere, dog ikke over 10 Personer til eget Brug, uden at der for Benyttelsen i noget Tilfælde erlægges Vederlag, for saa vidt Anlægget ikke rækker ud over et Omraade af 3 Mil eller ikke fører over det Statens Højhedsret: undergivne Soterritorium.

§ 4 er der givet Stjerne af de ved Lovens Strafftræden bestaaende Anlæg Valget mellem enten at søge en egentlig Koncession i Henhold til § 2 eller at begære en Anerkendelse af deres Bestaaen hos Ministeriet.

§ 6 er Statens Ret til at erhverve Telegraf- eller Telefonanlæg ved Ekspropriation begrænset saaledes, at kun et Anlæg som Helhed, ikke enkelte Dele af et saadant kan fordres eksproprieret, hvorhos der er givet en nærmere Bestemmelse om, hvad der efter Loven skal betragtes som et Anlæg. Endelig er der givet vejledende Regler med Hensyn til Erstatningens Bestemmelse.

Ifølge § 8 er Spørgsmaalet om, hvorvidt en Statsledning skal kunne fordres anbragt paa, over eller under en vis bestemt Ejendom, i Mangel af mindelig Overenskomst herom, henvist til Afgørelse ved lovligt Støn, hvorhos der i Paragraffens 2de Stykke er optaget en Bestemmelse om, at alt anbragte kommunale eller private Telegraf- eller Telefonledninger saavel som Gas-, Vand-, Kloak-, elektriske Lys- eller lignende Ledninger skulle respekteres af Staten ved Anbringelsen af dennes Telegraf- eller Telefonledninger.

§ 9 er optaget en Bestemmelse om, at Erhvervelse af fremmed Ejendom til et Statstelegraf- eller Telefonanlæg med Tilbehør kun kan ske, naar Erhvervelsens Nødvendighed godtgøres ved lovligt Støn.

§ 11, 3dje Stykke, er den Ret, som Regeringsforslaget hjemlede vedkommende Statsmyndighed til under visse Betingelser at forlange Tjærnelisen af Plantninger og Bevoksninger, der udsætte Statsledninger for Forstyrrelse, indskrænket saaledes, at den, for saa vidt angaar Plantninger og Bevoksninger paa privat Grund, kun skal kunne gøres gældende, naar disse enten rækker ud over offentlig Gade, Vej eller Plads, eller ere fremkomne efter Ledningernes Anbringelse.

I Regeringsforslagets § 12 fandtes nogle nærmere Bestemmelser om, hvad der fra privates eller Kommuner Side vilde være at iagttage med Hensyn til de dem tilhørende Telegraf- og Telefonledninger samt andre Ledninger for Elektricitet for at forebygge, at disse Ledninger skulde forulempe Statens Telegraf- og Telefonledninger. I Landstingets Affattelse af Paragraffen er det fastslaaet, at det kun er ved Anlæg af nye Ledninger af den omhandlede Art fra privates eller Kommuner Side paa Steder, hvor der alt er anbragt Telegraf- eller Telefonledninger, som tilhøre Staten, at de førstnævnte Ledninger skulle anbringes saaledes, at de ikke frembyde Fare for at hindre eller forulempe Benyttelsen af Statens Ledninger. Spørgsmaal om, hvorvidt dette er Tilfældet, skal derhos i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved lovligt Støn.

Da Regeringen har troet efter Omstændighederne at kunne tiltræde de i det oprindelige Forslag foretagne Ændringer, fremsættes Lovforslaget herved i den af Landstinget vedtagne Affattelse, alene med de Ændringer, som ere en Følge af, at Ministeriet for offentlige Arbejder ifølge allerhøjeste Resolution af 22de Maj d. A. er ophævet og de under samme hørende Sager paa nyere henlagte under Indenrigsministeriet.